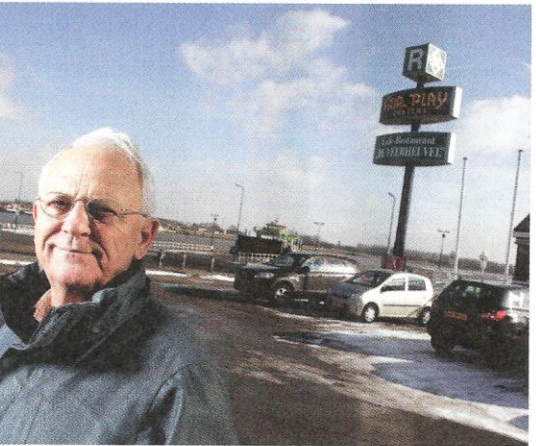

Burgemeester Jaap Wolf voor het gemeentehuis

Actievoerster Gerry de Rooy

Oud-havenarts Henk Veldhuizen

Pamela Blok, fractievoorzitter Gemeentebelangen

Het landschap langs de weg naar Rozenburg is spectaculair. De ene kilometer na de andere vult zich met pijpen, vlammen, rookpluimen, silo's, containers, kranen, buizen, loodsen, vrachtreinen, schepen, windmolens, schoorstenen als kruinloze bomen en raadselachtige installaties van glimmend staal dat zich in duizend bochten wringt. Dit is Botlek, een deel van het achterland van de Rotterdamse haven, een omvangrijke industriële symfonie waarin scheepvaart en petrochemische industrie de boventoon voeren.

De Botlektunnel brengt een donkere pauze in de voorstelling, maar daarna gaat het licht weer aan en rijgen de olietanks, kranen, overslagterreinen, stomende machines en fakkelende pijpen zich opnieuw aan. Het blijft fascineren, deze schijnbare chaos van steen en staal. Tijdens de eerste rit over de A15 laat een bleke winterzon de chromen buizen blinkeren, bij een volgende rit zorgt regen voor een spookstemming, een derde keer drijft er een loodgrijze nevel waaruit elk moment een filmploeg kan opdoemen om hier een mistroostige artfilm te draaien.

De afslag Rozenburg. Achter een dijk schemeren lage flats door bosjes heen. Een weg naar het dorpscentrum voert langs rijtjeshuizen en etagewoningen die allemaal uit de jaren zestig lijken te stammen. Dan een oude molen, het nog niet zo oude gemeentehuis, een vlucht vermoeide winkels en café-restaurant Het Wapen van Rozenburg. De koffie kost er €1,35, de dagschotel €5,95 en de kasteleinse heeft opgestoken haar zoals ze dat waarschijnlijk ook al in 1969 had.

Dit is dus Rozenburg, 12.497 inwoners op een zandplaat achter groengestoffeerde dijken. Als je midden in het dorp staat, zie je dankzij die royale groengordel niets van de industriële omgeving. Niettemin ligt Rozenburg ingeklemd tussen de industriegebieden Botlek en Europoort. Ooit een eiland, nu een enclave, een eenzaam dorp, en ook nog eens een dorp in zijn nadagen. Want vanaf de komende raadsverkiezingen is Rozenburg niet meer zelfstandig, maar deelgemeente van grote buurman Rotterdam.

In de Rozenburgse raad spande het er diverse malen om. Uiteindelijk kwam het besluit tot herindeling er met een nipte meerderheid van acht tegen zeven stemmen door. De voorgeschiedenis begon in

2005, toen de Inspectie Openbare Orde en Veiligheid constateerde dat het in Rozenburg ontbrak aan een goed calamiteitenplan – toch geen overbodige luxe in een gebied met veel potentiële gevaren. **Toen de provincie vervolgens de bestuurskracht van Rozenburg liet analyseren, scoorde de gemeente ook op dat vlak onder de maat.** Aanleiding genoeg voor commissaris van de koningin Jan Franssen om vast te stellen dat Rozenburg op den duur niet zelfstandig kon blijven.

Het dorp had drie opties: een fusie met het aan de overkant van de Waterweg gelegen Maassluis, samenvoeging met de zuiderburen van Voorne-Putten of aansluiting bij Rotterdam. Maassluis reageerde zo gretig dat de Rozenburgers daar al meteen niets van moesten hebben. Voorne-Putten had geen trek in een vrijage en viel ook af. Bleef de Rotterdamse variant als meest re-

Honderden dorpingen, voorstanders van zelfstandigheid, probeerden een referendum voor elkaar te krijgen. Tevergeefs

ele optie over. Intussen probeerden honderden dorpingen, voorstanders van zelfstandigheid, een referendum voor elkaar te krijgen. Tevergeefs.

De gemeenteraad kwam er niet uit. De Rozenburgse coalitiepartijen CDA en Gemeentebelangen wilden het dorp liefst autonoom houden. De derde coalitiegeenoot, de ChristenUnie, verloor het geloof in zelfstandigheid en stapte uit het college. In de raad staakten de stemmen. Tot het op een beslissende vergadering aankwam. Een CU-raadslid dat maanden absent was geweest wegens ziekte van zijn vrouw, kwam onverwacht opdagen, stemde voor opheffing van de gemeente en hielp zo de voorstanders van aansluiting bij Rotterdam nèt aan een meerderheid. In de raad, op de publieke tribune, binnen de CU en in de dreven van het dorp echode de beroering nog lang na.